

GENERALITAT DE CATALUNYA

MESA GENERAL (02.02.17)

A) La resolució del Parlament

El 20 de gener de 2016 el Parlament de Catalunya va aprovar, per unanimitat, la resolució 7/XI sobre recuperació de la paga extraordinària de 2012 i altres drets laborals dels treballadors públics.

En aquesta resolució el Parlament instava el Govern de la Generalitat a "... iniciar negociacions que permetin arribar a un acord que retorni als empleats públics els drets suspesos...".

En concret, entre altres a "... presentar un calendari que estableixi el restabliment de la resta de drets laborals i socials suspesos..." a més d'un "... calendari de pagament per les pagues eliminades els anys 2013 i 2014".

B) L'Acord de la Mesa General de 09.06.16

Mitjançant l'Acord de la Mesa General de Negociació dels Empleats Públics de la Generalitat de Catalunya de 9 de juny de 2016 (ratificat pel Govern de la Generalitat mitjançant Acord del dia 14 del mateix mes) s'havien de dur a terme negociacions sobre les següents matèries:

- Fons d'acció social
- Complement de productivitat (DPO's, estadis docents, carrera professional)
- Recuperació i Incorporació dels nous supòsits de percepció del 100% de retribucions en casos d'Incapacitat Temporal derivada de contingències comunes
- Borses de treball
- Calendarització del retorn de les mesures de reducció retributiva equivalents a una paga extraordinària dels anys 2013 i 2014
- Oferta d'ocupació pública i reducció de la temporalitat.

Dins d'aquest Acord hi constava l'obligació de reunir-se la Mesa General "abans de l'1 de desembre per tal d'avaluar l'estat d'aquestes negociacions".

C) La negativa a convocar la Mesa General

Els sindicats presents a la Mesa General varem demanar al desembre una reunió de la Mesa General, a la qual cosa l'Administració s'hi va negar tot i que hi estava obligada per així establir-lo l'EBEP. Davant d'aquesta negativa IAC-CATAC i CCOO ens varem reunir, el 24 i 26 de gener, amb els grups parlamentaris per parlar del compliment de la resolució del Parlament

Més d'un any després l'Administració, incomplint la resolució del Parlament, es continua negant a negociar el retorn d'aquells drets i a establir un calendari per al retorn de les pagues de 2013 i 2014.

D) La Mesa General del 02.02.17

a) L'ordre del dia

A la vista que la qüestió sortia de l'àmbit de l'Administració, aquesta, finalment va acceptar convocar la Mesa General per al dia 2 de febrer, amb un únic punt de l'ordre del dia:

Avaluació de l'estat de les negociacions de les matèries contingudes en el punt 2 de l'Acord de 9 de juny de 2016.

b) Obertura (la intervenció de l'Administració)

L'Administració, a través de la seva ínclita i mai prou ben ponderada, Secretaria d'Administració i Funció Pública, Sra. Meritxell Masó i Carbó, comença dient:

votades ja totes les esmenes, el Pressupost per al 2017 resta tancat i, per tant, no hi ha res a negociar (curiosament però, els sindicats havíem demanat que la Mesa es convoqués al desembre, i no ara, quan l'Administració diu que ja és tard).

Mancada de convicció sobre la solidesa de la seva explicació i seguint les línies argumentals pròpies del marxisme més conspicu en virtut de les quals: *Aquests són els meus principis, però*

si no us agraden, en tinc uns altres..., inassequible al desànim, afegeix:

... amb el pacte que s'ha tancat amb ensenyament es donen per exhaurits els marges de negociació dels que disposava l'Administració i essent aquest pacte acceptat pels sindicats, no procedeix, ara, pretendre negociacions en altres àmbits.

Entre el “desparpajo” propi de l’article de Larra “Yo quiero ser cómico” i l’”esperpento” de Valle Inclán, crescuda davant l’actitud atònita dels interlocutors, va encara més enllà i diu: *Els sindicats saben que si signaven l’acord d’ensenyament no hi havia res més*

i remata, abandonant definitivament ja qualsevol resta de vergonya que li pogués quedar: *...nosaltres haguéssim preferit una altra cosa.*

Finalment, passant-se a la comèdia de l’Absurd de Jardiel Poncela puntualitza: *... això no vol dir que sigui culpa dels sindicats...*

A aquestes alçades la Sra. Secretària ja s’ha fet mereixedora del premi a l’eloqüència: “un millon para el mejor”.

c) Nus (la intervenció dels sindicats)

Davant les declaracions de la Sra. Secretària responsabilitzant els sindicats per prioritzar, segons ella, els drets del personal d’ensenyament sobre els de la resta del col·lectiu, els sindicats protestem enèrgicament i defensem el dret legítim a la negociació de les meses sectorials. Afegim a més que res te a veure el que s’ha aconseguit a ensenyament amb la negociació de les condicions de treball de la resta del personal. Per això insistim a exigir la recuperació dels drets robats el 2012 per part d’aquest Govern.

D’altra banda, recordem que la Resolució del Parlament no està vinculada a l’assoliment de cap altre acord en un altre àmbit i que aquesta vinculació que fa l’Administració no té cap ni peus.

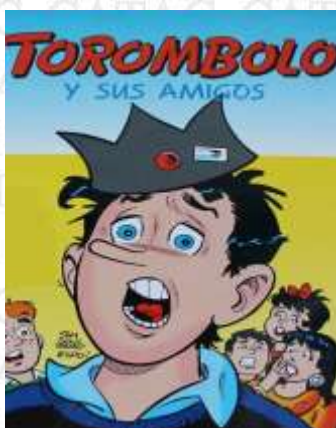
Aquí, el que hi ha és un incompliment, per part del Govern de la Generalitat de les Resolucions del Parlament de Catalunya.

Concentració de delegats a la porta d’on se celebrava la Mesa General

d) Desenllaç (la intervenció final de l’Administració)

Finalment, l’Administració recula: donde dije digo, que luego dije Diego, ahora digo que no lo dije.

D’aquesta manera finalment, acaba dient que la culpa es de la CUP, que ha prioritzat un col·lectiu front els altres.

I aquí s’acaba aquest TBO de “Torombolo y sus amigos”

Continuarà.....